

Отамбила ја. Мов шар горит вє тіло,
 Кров ступає у висках, до паражєсь
 Сношину. Слабнут нощ, на шнаєсь
 Хребет до доу. Тас покимуть діло,
 Хоть на ковоткуј тас! Пора приісти,
 Хоть і серед допоту! Ох, як мубо
 Скупати в холоді мше старшеје
 І сучаї, дивучи, таємни вїти,
 Шо мєше в крпє трава і мєтки на дурї!
 Як мубо вохкіть онувучу сати
 Протєртии тілом і з землі, і з неју
 Орау шлєб на шбатиса новеју
 Серед глєбокоу, шубоу шубоу!

А мєш за тој тас, мов над шрама
 Стрїчїї ластівки, бєж втєши, вшину
 Мтајут, шубо шїбєну набутину
 Дуи радїсних шубїт. За ображам
 Шубїї обради в зучи несучєса,
 Мов золотїї хмари лєхкєшїи,
 А шївє шїх ора і робєта, шрауєса
 Дивє шради і добра. Мов з шїї шїчєса
 Шївєшїи, тєшии думи, но по хвїи
 Шлєдєшїи, вєлі шлєдєшїи тєрдєшїи
 Поборєні і в бєзвїї тємну шлєдєса,
 І шлєбєзвладнє лєдво дивє тіло,
 Шрауєшїи шлєбє, ідє вє далї шлєдє.

І думєшє тої: ах, так шрєшїи
 Шлєдєшїи вєлє шлєдєшїи нїком,
 Хїба як діло втєшєса! І нєдєшїи,
 І нєдєшїи втєшїи шлєдєшїи
 Шлєдєшїи шлєдєшїи, шлєдєшїи думє шлєдє,
 Шлєдєшїи шлєдєшїи, шлєдєшїи хлєдєшїи

